

Donderdag 14 juli

10 UUR

Ik word wakker van het lawaai. Mijn moeder maakt een pokkeherrie in haar slaapkamer, die ongelukkig genoeg recht tegenover de mijne ligt. Heb meelij! Ik moet tijdens het schooljaar al vroeg genoeg opstaan. Is het te veel gevraagd om te kunnen uitslapen in de vakantie? Ik weet niet wat er gebeurt, maar als ze slechtgehumeurd is, is het in dat geval beter haar niet in de weg te lopen. Ik stop mijn hoofd terug onder de lakens en grijp in dezelfde beweging naar Olifantast. Aaah! Lekker thuis vakantie vieren. Wat een zaligheid, zo gewoon thuis te kunnen rondhangen! Mama heeft het al minstens twee weken niet gehad over reizen. Een record!

Ik sluit mijn ogen en probeer weer in slaap te vallen. Verloren moeite! Ik moet zeggen: het lawaai uit haar kamer lijkt er niet minder op te worden.

Mijn moeder opent en sluit luidruchtig laden en lijkt haar hele kleerkast leeg te maken. En om het helemaal af te maken lijkt ze in zichzelf te praten. Is ze nu helemaal gek geworden? Ik spits mijn oren en herken zelfs een paar vloeken tussen haar uithalen:

— Ik kan niet geloven dat er tussen al die ouwe troep niets zit dat ik vandaag kan aantrekken, potjandorie! Nee maar, wat een duffe pokketoestand, wat een miserabele klerenpest!

Als ze woorden als “pest” en “pokke” gebruikt, is ze ten einde raad. Ze moet wel heel kwaad zijn als ze “potjandorie”, “pokke”, “pest” én “miserabel” in één zin gebruikt... Als de nood zo hoog is, ga ik wel ergens anders naartoe. Ik denk dat ik maar eens naar mijn vriendin Gina ga. Ze heeft een zwembad en als ik zie hoe de zon door de gordijnen van mijn kamer piept, wordt het vandaag een mooie dag.

10.15 UUR

Ik sta op, kleed me snel aan en pak mijn rugzak waar ik mijn iPod en mijn lievelingsbadpak in stop. Daarna probeer ik me ongemerkt uit de voeten te maken door muisstil mijn kamer te verlaten en stiekem de keuken binnen te gaan.

— O, Julieeette! Kom me eens helpen, wil je?
Kakkerdekak! Als mijn moeder de “ette” van mijn naam zo lang uitspreekt, is dat het signaal dat er iets gaat losbarsten.

— Wat gebeurt er? vraag ik (en ik hoop vurig dat ze niet uitbarst in een van haar urenlange monologen waarin ze probeert me uitvoerig iets saais uit te leggen dat ik zou kunnen samenvatten in dertig seconden).

— Ik heb een afspraak met de hoofdredacteur van het blad *Bout du monde* in een heel chic Frans restaurant in de stad en ik heb niks om aan te doen, jammert ze met een zucht van uitputting.

Wel, wel. Ze heeft gemerkt dat het overgrote deel van haar garderobe recht uit de jaren '80 en '90 stamt... Dat is ook geen moment te vroeg! ☺

— Sinds wanneer maak jij je druk over wat je draagt? Herhaal jij niet altijd eindeloos tegen mij dat het uiterlijk onbelangrijk is en dat alleen innerlijke schoonheid telt?

— Ja, natuurlijk, geeft ze op ongeduldige toon toe, maar nu is het wel belangrijk.

— Hoezo “belangrijk”?

Zegt ze nu echt dat haar grote principes en raadgevingen meestal alleen van toepassing zijn voor onbelangrijke dingen?

— Hij moet me iets belangrijks te zeggen hebben als hij me uitnodigt op restaurant, dus ik moet me daarop kleden, snap je?

— Eh, Gina wacht op me. Dat is ook belangrijk. We hadden gepland te zonnen aan de rand van haar zwembad.

— Julieeette!

— Al goed, maak je niet dik. Hoe wil je dat ik je precies help?

— Wel, door samen met mij uit te zoeken wat ik moet aantrekken.

Oeps, nu komen we op ECHT glad ijs! Maar ik heb geen keuze, neem ik aan.

— Hmm... Oké. Laat me eens even kijken wat je hier allemaal hebt.

De volledige inhoud van de kleerkast van mijn moeder ligt verspreid over haar bed. Alle laden van haar commode staan open en zijn overhoopgehaald en verscheidene vormeloze en niet nader te bepalen dingen liggen in stapels op de vloer samen met oude sjaaltjes en paren puntschoenen. Het zal geen eitje zijn om uit dat alles iets draagbaars te vissen!

— Heb je gedacht aan de jurk die je met de kerst droeg?

— Die is in zwart fluweel en het is al 25 °C in de schaduw vanochtend.

— Eh, ja. Toegegeven, dat is niet ideaal. En die je droeg met Pasen?

— Ik heb net gezien dat er een lelijke sausvlek op zit vooraan.

— Okeee. Laat me nog eens denken. En die zwarte broek met je bijpassende kanten topje?

— Te informeel. Er zitten geen mouwen aan. Vergeet niet dat het om mijn baas gaat en hij nodigt me niet uit op de lunch om me te versieren.

Het is een hopeloze situatie. Wat een idee ook om nooit iets weg te gooien als je het niet meer draagt! Er ligt wel 3 ton kleren in deze slaapkamer, maar niets wat niet recht uit een aflevering van een oude, heel oude ouderwetse tv-soap lijkt te komen. Plots valt mijn blik op een wit hemdje met korte mouwen dat ik me niet herinner ooit eerder gezien te hebben.

— En dit? Wat is dat?

— O, dat is iets ouds. Ik heb dat op mijn eerste reis naar Europa gekocht, meer dan twintig jaar geleden, maar het past me nog altijd.

— En als je dat eens aantrok met je rechte grijze katoenen rok?

— Denk je?

— Maar ja. Dat hemdje is mooi. Je kunt het combineren met je witte ballerina's en klaar is Kees.

Bam! Het is niet moeilijker dan dat. Op mijn dertiende ben ik ontegensprekelijk al een geniale stiliste! ☺

— Dat is niet zo'n slecht idee, weet je. Ik heb er goed aan gedaan dat al die jaren te bewaren, dat hemdje. Het was trouwens nogal duur. Het is een klassiek model en... Olala! Heb je gezien hoe laat het is? En ik moet de rok en het hemd nog strijken!

En in een oogwenk is ze me helemaal vergeten en laat ze het zelfs na me te bedanken voor mijn suggestie. Dekselse mama!

— Tot straks, mam. Ik ga naar Gina.

— Ja, tot straks, schatje, zegt ze wat verstrooid.

Ik hoop dat mijn vriendin al wakker is. Wat? Het is nog niet eens middag en wij, tieners, zijn niet bepaald vroege vogels, hè!

12 UUR

Gina is mijn beste vriendin sinds de basisschool. Gelukkig is het een goede ziel, want ik heb haar dus echt te vroeg uit bed gehaald... Nadat we een ontbijt van sinaasappelsap en croissants met jam hebben gedeeld, hebben we onze badpakken aangetrokken. En nu liggen we aan de rand van het zwembad, ingesmeerd met zonnecrème, te babbelen en naar muziek te luisteren.

— In ieder geval zal ik op een dag meedoen aan de audities van *The Voice*, dat staat wel vast, verkondigt Gina. Zangeres worden, dat is het helemaal.

— Denk je dat je een kans maakt om gekozen te worden?

— Waarom niet? Je moet in het leven geloven in je dromen. Dat is toch zo!

Eind vorig schooljaar eindigde mijn vriendin tweede in de selectieronde van onze school om de deelnemers te bepalen voor de regionale finale van *Secondaire en spectacle*¹. Ik bewonder Gina enorm.

— En jij, Jules?

— Wat, ik?

— Waar droom jij van in het leven?

— O, wel, ik weet niet...

Op school is Frans mijn lievelingsvak, dus ik denk er soms aan om schrijfster of journaliste te worden, net zoals mijn moeder. Om misschien

¹ Programma waarin de jeugd van Quebec het beste van zichzelf geeft op het vlak van talent, creativiteit, enthousiasme en dynamiek. Het werd in 1994 gestart om de Franstalige jongeren van het secundair of middelbaar onderwijs (12-17 jaar) de mogelijkheid te geven zich uit te drukken op een podium. *Secondaire en spectacle* (Spektakel van het secundair) is een evenement dat toegankelijk is op lokaal vlak, dat wil zeggen in elk van de deelnemende middelbare scholen.

BEZOEKEN

Je hebt ervan gedroomd, en terecht. Het meesterwerk van Gustave Eiffel wacht op je in al zijn pracht en de Galeries Lafayette staan open voor je. Maar nog zoveel andere plekken zijn een bezoek waard. Je zou een jaar lang intensief de toerist moeten spelen voor je alles gezien hebt! Hierbij dus slechts enkele suggesties...

Notre-Dame van Parijs

De middeleeuwse architectuur van deze kathedraal zou je zeker moeten bevallen, zeker als je de film van Walt Disney gezien hebt en je zin hebt om echte waterspuwers en chimères te bekijken. Het bouwwerk staat in het midden van de Seine, op het kleine Île de la Cité, de bakermat van de stad. Stel je voor: het heeft 170 jaar geduurd eer die kerk gebouwd was! Dat betekent dat tientallen generaties metselaars, architecten, steenkappers, beeldhouwers en arbeiders er elkaar hebben opgevolgd.

Parvis Notre-Dame 6 – Place Jean-Paul II

75004 Parijs

www.notredamedeparis.fr

De archeologische crypte

Gelegen onder het voorplein van de Notre-Dame toont deze crypte de resten van de straten en huizen van vroeger, tot de Gallo-Romeinse tijd, toen Parijs nog

TIJDLIJN

- 300** De stam van de Parisii vestigt zich op het huidige Île de la Cité.
- 52** De Romeinen veroveren de stad en dopen die Lutetia.
- 200** De Romeinen bouwen arena's, thermen en villa's.
- 1163** Begin van de bouw van de Notre-Damekathedraal.
- 1253** Stichting van de Sorbonne.
- 1430** Jeanne d'Arc wordt verslagen voor Parijs. Daarna wordt ze levend verbrand...
- 1516** Leonardo da Vinci, aan wie we de Mona Lisa te danken hebben, vestigt zich in Parijs op uitnodiging van koning Frans I.
- 1559** De eerste straatlampen verschijnen. Er wordt gezegd dat dankzij deze uitvinding Parijs de bijnaam van "lichtstad" krijgt.
- 1682** Onder Lodewijk XIV, de "zonnekoning", vestigt het hof zich in het paleis van Versailles.
- 1702** Parijs wordt verdeeld in twintig wijken.
- 1789** Val van de Bastille, Verklaring van de Rechten van de Mens en de Burger.

3 Welke naam gaven de Romeinen aan Parijs?

- a. Parisii
- b. Lutetia
- c. Lichtstad
- d. Paribas Fortis

4 Wie schilderde het beroemde schilderij dat de Mona Lisa genoemd wordt en tentoongesteld wordt in het Louvre?

- a. Leonardo da Vinci
- b. Amedeo Modigliani
- c. Salvador Dalí
- d. Pablo Picasso

5 In welk tijdperk werd de Notre-Dame gebouwd?

- a. Aan het eind van de 19de eeuw, net zoals de Eiffeltoren
- b. In de 20ste eeuw, toen de Disneyfilm *De klokkenluider van de Notre-Dame* uitkwam
- c. In de middeleeuwen
- d. Op het eind van de Tweede Wereldoorlog

6 Wie schreef het boek *De klokkenluider van de Notre-Dame*?

- a. Marguerite Yourcenar
- b. Leonardo da Vinci
- c. Victor Hugo
- d. Molière

Louw bezoekboekje

Datum: _____ **Het weer:** _____

Wat heb je vandaag bezocht? _____

Met wie? _____

Wat vond je ervan? _____
